

☞ WIAT POTRZEBUJE NASZEGO ☞ WIADECTWA

â☞ž ...Bo ja nie wstydzÄ☞ siÄ☞ Ewangelii, jest ona bowiem mocÄ☞ ku zbawieniu dla kaÅ☞dego...â☞☞-
☞☞w. Pawe☞☞ (List do Rzymian)

Orszaki Trzech Kr☞li 2017â☞☞ poza PolskÄ☞ â☞☞ organizowane sÄ☞ m.in. w Niemczech, na Ukrainie,
w Rwandzie, Ekwadorze i Stanach Zjednoczonych

6 stycznia ☞ wiÄ☞to Objawienia siÄ☞ Pa☞skiego poganom â☞☞ Epifania â☞☞ Trzech Kr☞li. Jest
jednym z najstarszych ☞☞wiÄ☞t w Ko☞ciele. Obchodzono je na Wschodzie od III wieku, a na Zachod
przedosta☞o siÄ☞ pod koniec IV wieku.

W ko☞cio☞ach ☞☞wiÄ☞cona jest kreda, kt☞rÄ☞ zgodnie z dawnym polskim zwyczajem na drzwiach
naszych domostw i mieszka☞ kre☞limy pierwsze litery MÄ☞drc☞w ze Wschodu: Kacpra, Melchiora i
Baltazara (K+M+B) oraz kadzid☞o, kt☞rym powinni☞my wykadziÄ☞ od z☞ego ducha nasze domy.
Dary MÄ☞drc☞w majÄ☞ znaczenie symboliczne. OznaczajÄ☞ godno☞Ä☞ kr☞lewsÄ☞ Chrystusa
(z☞oto), wyp☞ywajÄ☞cÄ☞ z po☞Ä☞czenia siÄ☞ natury ludzkiej (mirra) z BoskÄ☞ (kadzid☞o).
Dlatego wyobraÅ☞ajÄ☞ one samego Zbawiciela. Oznakowanie w ten spos☞b drzwi naszych dom☞w
posiada rangÄ☞, ☞☞wiadectwa wiary wobec naszych braci i si☞str, kt☞rzy od nas tego ☞☞wiadectwa
Å☞dajÄ☞ i na nie oczekujÄ☞. Pragniemy przez to wyraziÄ☞, Å☞e jak kiedy☞ oni, tak i my teraz
chcemy szukaÄ☞ Chrystusa i cieszyÄ☞ siÄ☞ z Jego znalezienia.

Tylko Bog moÅ☞e daÄ☞ wiarÄ☞; Jednak Ty moÅ☞esz daÄ☞ ☞☞wiadectwo

Droga wyboru Jezusa wiÄ☞Å☞e siÄ☞ z dawaniem ☞☞wiadectwa o Nim. Jest to trudna, ale najpewniejsza i
najlepsza droga, kt☞ra prowadzi do zbawienia
z ksiÄ☞Å☞ki ☞☞yÄ☞ EwangeliiÄ☞ - Codzienna Ewangelia z rozwaÅ☞aniami 2012
Ewangelia jest Å☞ywym S☞owem Boga. Ma ona moc przemieniÄ☞ nasze Å☞ycie, nadaÄ☞ mu
w☞a☞ciwy kierunek i cel.

Warto przeczytaÄ☞

JEZUS CHRYSTUS W CENTRUM WIARY CHRZE☞CIJANSTWA

☞yjemy w czasach pluralizmu i tolerancji. A to oznacza, Å☞e kaÅ☞de stanowisko, poglÄ☞d, postawa,
przekonanie ma takie samo prawo bytu, jak kaÅ☞de inne. Liczy siÄ☞ nie tyle prawda â☞☞ bo ona dzieli
ludzi (zresztÄ☞, jak zapyta☞ Pi☞at: "CÅ☞ to jest prawda?"), ale tolerancja, niemal za wszelkÄ☞
cenÄ☞. Podobnie wzglÄ☞dne stajÄ☞ siÄ☞ zasady, zw☞aszcza te moralne. Teraz kaÅ☞dy ma prawo tak
postÄ☞powaÄ☞, jak sam uwaÅ☞a za s☞usne â☞☞ w imiÄ☞ wolno☞ci osoby. Dotyczy to r☞wnieÅ☞
religii. Nie jest waÅ☞ne, kto jakÄ☞ religiÄ☞ wyznaje, przecieÅ☞ w zasadzie "w kaÅ☞dej chodzi o to samo",
po co siÄ☞ k☞ociÄ☞ i spieraÄ☞ na argumenty. WaÅ☞ne, Å☞eby by☞ pok☞j na ☞☞wiecie i ludziom
dobrze siÄ☞ Å☞ywooâ☞ W takim ☞☞wiecie tym bardziej musimy byÄ☞ ☞☞wiadomi naszej
chrze☞cija☞skiej toÅ☞samo☞ci. Inaczej m☞wiÄ☞c, powinni☞my wiedzieÄ☞, co decyduje o tym, Å☞e
jeste☞my chrze☞cijanami i czy naprawdÄ☞ nie r☞Å☞nimy siÄ☞ niczym istotnym od wyznawc☞w
innych religii?

BEZ CHRYSZTUSA NIE MA CHRZEŚCIJAŃSTWA

Zasadniczym elementem wiary, który odróżnia chrześcijaństwo od pozostałych religii monoteistycznych (judaizmu i islamu) jest wiara w Jezusa Chrystusa - Syna Bożego, który stał się człowiekiem dla naszego zbawienia. Zarówno dla judaizmu, jak i dla islamu jest nie do przyjęcia, aby Bóg, który jest czystym duchem, sam w sobie stał się materialnym, niejako "zmieszał się" z elementem ziemskim, który zawsze był postrzegany jako coś gorszego od tego, co duchowe.

Bez Jezusa Chrystusa nie ma zatem chrześcijaństwa. Ale powiedzmy to jeszcze raz wyraźnie: nie chodzi tylko o Jezusa - wybitnego człowieka, nauczyciela, proroka, nawet cudotwórcy - bo takiego Jezusa uznaje islam i nawet judaizm. Chodzi o drugą Osobę Trójcy - Świętej, która od wieków żyła zjednoczona z Ojcem w Duchu Świętym, a w określonym punkcie historii przyjęła ludzkie ciało. Chodzi o Jezusa Chrystusa, "który cierpił i umarł za nas i który teraz, ponieważ zmartwychwstał, żyje z nami na zawsze..." (por. KKK 426). Właśnie ten moment jest niewątpliwie najważniejszy: Bóg, który staje się człowiekiem dla zbawienia człowieka - tego nie ma w żadnej innej religii. To jest nasza tożsamość, to jest nasz skarb, którego nie możemy się wyrzec w imię tolerancji i religijnego pluralizmu. Raczej chcemy dzielić się nim z innymi. Bo nie ma radośniejszej nowiny, niż fakt, że Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne (J 3,16).

czytaj całość

BYĆ CHRZEŚCIJANINEM - to nasze powołanie. To życie wg Ewangelii, wg Krzyża Chrystusowego, wg Słowa Bożego, które głoszą Kościoły.

Nie bierzmy wzoru z tego świata, lecz przemieniamy się przez odnawianie umysłu dla rozpoznawania woli Bożej, co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. /por Rz.12,2/ Orędzie Fatimskie jest dla nas wezwaniem. Powiedziało Papież Benedykt XVI. Jest wezwaniem, abyśmy naszym codziennym życiem dawali świadectwo prawdzie i Bogu. Bóg Jest Bogiem Nadziei dla świata, dla naszej Ojczyzny. Trwajmy mocni w wierze! Postępujmy drogami Kościoła, który jest wspólną modlitwą o jedno i miłość naszych rodzin, i całej rodziny ludzkiej. Bóg pragnie nawrócić cały świat i wezwać go do zbawienia i na drogę prowadzić do Niego, który jest początkiem i końcem wszelkiego bytu.

To wielka zachęta do przywracania jedności całemu stworzeniu, w którym człowiek i rodzina ludzka zajmują cenne miejsce. To wielkie zadanie nie tylko dla chrześcijan ale dla wszystkich, zwyczajnych ludzi dobrej woli. To apostołstwo - przywilej i zobowiązanie nie tylko dla utrudzonych duchownych ale dla świeckich, dla całego Kościoła, Kościół to cały Chrystus / Głowa i mistyczne Ciało / a my Jego żywymi członkami.

Świadectwo słowa i życia jest nakazem Pana, który chce, aby światło naszej wiary przed ludźmi i dlatego obiecał nam moc Ducha Świętego, abyśmy mogli stać się Jego świadkami, ufając tej mocy i modląc się, abyśmy o nią chcieli przy każdej okazji wyznawać Chrystusa, mojego Pana i Zbawiciela. (Sługa Boży Ks. Franciszek Blachnicki - założyciel Ruchu Światło-Życie)

Osoba wierząca, pełna Chrystusa, który w niej mieszka, daje o Nim świadectwo swoim własnym

Życiem, kim On dla niej jest. Jednak nigdy nie czyni tego w sposób nachalny, narzucający się, ale zupełnie naturalnie dzieli się tym, czym żyje, zgodnie ze swym temperamentem, zdolnościami, wykształceniem, pozycją społeczną a przede wszystkim prawym sumieniem i nauczaniem Magisterium Kościoła (aby uniknąć błędów o Panu i Jego Kościele postawionym na fundamencie Apostołów, na Piotrze...)

Kościół jest organizmem żywym, nie organizacją. (Benedykt XVI), jest wspólnotą, która zawsze gromadzi się wokół Chrystusa. Niesie Ewangelię nadziei.

Kościół wciół zaprasza ... Kościół modli się ... Kościół żyje ... żyje Eucharystią, która jest źródłem i szczytem Miłosierdzia Bożego.

Ks. Franciszek Blachnicki: Warunki owocnego dawania świadectwa o Chrystusie

-
Być pewnym, że Chrystus jest moim Panem i Zbawicielem, że jest w moim życiu, żyje we mnie, a ja w Nim.

-
Upewnić się, że wszystkie moje grzechy są uznane i wyznane przed Bogiem w wierze w przebaczącą moc krwi Chrystusa wylanej na krzyżu.

-
Upewnić się, że prowadzę życie w Duchu, że Chrystus zasiada na tronie mojego serca, a moje "ja" jest Mu poddane.

-
Dzielić się przy każdej okazji w prosty sposób swoją wiarą w Chrystusa z innymi.

-
Modlić się.

-
Inicjować, tzn. Wziąć inicjatywę w swoje ręce.

-
Inicjować w miłości, w przekonaniu, że jestem narzędziem miłości Boga.

-
Rozmawiać o Jezusie.

-
Pozostawić Bogu rezultaty i Jemu przypisywać owoce.

Jeżeli bógdzimy stosowali wszystkie wymienione zasady, to nasze świadectwo na pewno bógdzie owocne i bógdzimy przezywali wielką radość. Wtedy na pytanie: Co uważasz za najradośniejsze w swoim życiu? - bógdzimy mogli odpowiedzieć: - To, że przyjąłem Chrystusa i że mogłem innych do Niego prowadzić. To jest najradośniejsze przeżycie w moim życiu i tym najlepiej mogłem służyć innym ludziom, moim braciom.

Â

Â

"O jak bardzo kocham dusze, które Mi zupełnie zaufały - wszystko im uczyniłam"

-słowa Jezusa do św. S. Faustyny (Dzienniczek)

Doświadczenie Boga w życiu, uzdrowienie i odkrycie na nowo Jego obecności i miłości jest doświadczeniem bardzo osobistym, dlatego bardzo często nie łatwo to opisać i ująć w kilku prostych a zarazem klarownych zdaniach, szczególnie gdy obejmuje ono rozległy obszar naszego życia. Wielokrotnie świadectwo musi w nas dojrzeć i przynieść owoce w swoim czasie. Pan Bóg jednak oczekuje od nas dzielenia się tym co czyni w naszym życiu, a to po to aby inni którzy to czytają mogli również poprzez Twoje świadectwo dotknąć Jego miłości i otworzyć się. Dlatego podziel się z innymi tym co otrzymałeś - nie zatrzymuj tego tylko dla siebie.

Matko Boga i ludzi Nasza Pani i Matko

Na początku dzieł zbawienia, odwieczny Ojciec wyznaczył i wybrał Ciebie, Niepokalaną, na Matkę Słowa, które stało się Ciałem. Na początku walki dobra ze złem wybrał Ciebie jako niewiastę, która zmiażdży głowę węża. W ten sposób uczyniłaś Twoje pokorne macierzyństwo znakiem nadziei dla wszystkich, którzy - w tym zmaganiu, w tej walce - pragną wytrwać przy Twoim Synu i zło dobrem zwyciężają.

W miarę zbliżania się do końca drugiego tysiąclecia, my, ludzie globalnie odczuwamy te zmagania. Wydarzenia, w których uczestniczymy, ukazują nam stale, jak bardzo są groźne - w nas samych i wokół nas - siły grzechu, nienawiści, okrucieństwa i śmierci. Tak więc znów kierujemy nasze wejrzenie na Matkę Odkupiciela świata, na tę niewiastę z Apokalipsy światła tego Jana, na niewiastę obleczoną w słońce, w której widzimy Ciebie jaśniejącą światłem, które rozświetla mroczne i niebezpieczne etapy ludzkiego życia na ziemi. O Matko, niech ta modlitwa i to oddanie się, które odnawiamy po raz wtóry, powiedzą Ci o nas wszystko.

Przygarnij nas znowu do siebie, Matko Boga i ludzi - Pocieszycielko, Wspomocielko, wielka Matko Boga i nasza Matko, i przybliż się znowu do nas. Nie pozwól zatracić się braciom i siostram Twojego Syna. Daj naszym sercom moc prawdy. Wprowadź pokój i ład w nasze życie.

Okaż się nam matką! Królowo Niebios, raduj się!

Turyń, 13 kwietnia 1980 Jan Paweł II

Nieśmy ten nasz depozyt wypróbowanej wiary z Jezusem i Maryją i dzielimy się Nim jak chlebem z oddaniem i poświęceniem. I nie lękajmy się dawać świadectwa przynależności do Kościoła Chrystusa i Maryi, naszej duchowej Matki, Pośredniczki wszystkich łask, abyśmy mieli uczestnictwo w owocach śmierci i zmartwychwstania, w budowaniu wspólnego dobra na Jego fundamencie, w świecie i w naszej Ojczyźnie.

Idziemy z Tobą, Matko, idziemy polską drogą, solidarni z Chrystusem, jak zawsze Tobie wierni byli nasi ojcowie ...

Święta Rodzina: Jezus, Maryja, Józef - Święta Rodzina z Nazaretu przypomina nam te trzy wielkie postaci w dziejach świata, które dla wszystkich rodzin stanowią najwspanialszy ideał wierności i przykład do naśladowania.

Każdy z nas wychował się w rodzinie, w niej znalazł schronienie i miłochę.

W nich poznaj Boga ... Obyśmy wszyscy wdzięcznie otoczyli nasze rodziny na wzór tej miłochy Rodziny z Nazaretu

NASZE ŚWIADECTWA

"Figura Chrystusa w Ś wiebodzinie to znak wiary"

36-metrowy pomnik Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w Ś wiebodzinie to znak wiary, znak religijny, hołd złożony Chrystusowi i element Sanktuarium Miłosierdzia Bożego - tak określili znacznie budowli biskup Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej Stefan Regmunt.

Dodał również, że często spotyka się z pytaniami, dlaczego figura jest taka duża. Wyjaśnił, że podczas budowy kierowano się 33-letnim życiem Jezusa.

Sama figura ma 33 metry, doliczyć do tego należy 3-metrową koronę, która symbolizuje 3-letnie nauczanie Chrystusa.

Wysokość kopca, na którym znajduje się postać, to 16,5 metra; razem daje to 52,5 m. Rozpiętość ramion figury Chrystusa to 25 m.

Ciężar monumentu to ok. 440 ton.

Postać Chrystusa z rozłożonymi ramionami skierowana jest w kierunku Ś wiebodzina.

Patrzmy na tę figurę Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata jako dar społeczności ludzi wierzących, którzy pod przewodnictwem duszpasterza ufundowali taką figurę czytając

Obchodzimy uroczystości Bożego Ciała

- publiczne świadectwo wiary

Wychodząc w procesji poza mury kościoła, składamy publiczne świadectwo wiary w Chrystusa ukrytego w Eucharystii.

Pamiętką ustanowienia Najświętszego Sakramentu obchodzi Kościół w świątynie w Wielki Czwartek. Jednak wówczas Chrystus rozpoczyna swoją mękę. Dlatego od XIII wieku Kościół obchodzi osobne święto Bożego Ciała, aby za ten dar niezwykły Chrystusowi w odpowiednio uroczysty sposób podziękować.

Po raz pierwszy z procesją Bożego Ciała na terenie Polski spotykamy się już w XIV wieku w Płocku i we Wrocławiu. Od wieku XVI wprowadzono z Niemiec zwyczaj śpiewania czterech Ewangelii przy czterech ołtarzach. Istnieje on do dnia dzisiejszego. Wychodzimy na ulice naszych miast i wsi aby wielbić i wychwalać Boga, obchodzimy w ten sposób uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Uroczystości Bożego Ciała to wezwanie do wspólnego dziękczynienia za dar Eucharystii, Boski pokarm i Boskie lekarstwo. Boże Ciało, zwłaszcza za sama procesja, która przechodzi ulicami, to znak dla stojących z boku i przyglądających się radośnym tłumom, podziękującym za Jezusem w Najświętszym Sakramencie. Wychodząc w procesji poza mury kościoła, składamy publiczne świadectwo wiary w Chrystusa ukrytego w Eucharystii. Jednak świadectwa o Nim nie da się ograniczyć do dorocznej manifestacji. Jeszcze bardziej cenna jest wierność okazywana Mu w konkretnych sytuacjach i codziennych wyborach. Jest to możliwe, o ile polegamy nie na własnych siłach, lecz na mocy Chrystusa, której nam udziela wraz ze swym Ciałem i Krwią.

PRZYDROŻNE SYMBOLE WIARY CHRZEŚCJAŃSKIEJ W NASZYCH RODZINNYCH STRONACH

Kapliczki i krzyże przydrożne wrosły w krajobraz Polski tak mocno, że często nawet nie zwracamy na nie uwagi. Stawiane były i wciąż są w konkretnych intencjach lub jako wyraz wdzięczności za otrzymane łaski, a niejednokrotnie upamiętniały różnego rodzaju jubileusze bądź ważnych wydarzeń. Także na terenie tomaszowskiej parafii Najświętszego Serca Jezusowego można spotkać ten specyficzny wyraz wiary mieszkańcy nadpilickiego miasta. Niestety jedynie na trzech kapliczkach znajduje się informacja z jakiej okazji zostały postawione. Być może ktoś pamięta historię pozostałych i zechciałby się podzielić tymi wiadomościami wiącej

NASZE Ś WIADECTWA

Jestem praktykującą katoliczką i cenię jasny, jednoznaczny system moralny. Ważna jest dla mnie także zawodowa etyka lekarska. Dlatego pragnę zaapelować do wszystkich rodziców przestraszonych diagnozą „zespół Turnera”: nie bójcie się swoich dzieci, dajcie im możliwość rozwoju i spełnienia. Osobiście uważam, że moje życie nie jest jak dla pomyślnie, że jest warte przeżycia. Każdej matce z ZT życzę abym takiej szansy, jak sama otrzymałam.
czytaj całość

Ś wiadectwa nawrócenia dzięki objawieniu Jezusa: "Prawdziwe życie w Bogu"

Mam na imię Marzena, teraz kiedy to piszę mam 26 lat. W tym miejscu chcę napisać świadectwo przemiany jaka zaszła w moim życiu pod wpływem lektury orędzi "Prawdziwe życie w Bogu". To świadectwo to jest moim wyrazem dziękczynienia Bogu za otrzymane łaski. Chwała niech będzie Bogu na wieki wieków oraz cześć Niepokalanemu Sercu Maryi! przeczytaj

Uzdrowienie przy nocnej wiatrości Nieba czytaj całość - kliknij w link

Swoje świadectwo rozpocząła słowami Maryi wypowiedzianymi przy wiązanej Elżbiecie: *âž Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. (Łk 1,46)*

Świadectwo proboszcza z Meksyku

Świadectwa z Medjugorja

ODMOWIŁA PRZEJŚĆ NA JUDAIZM. ZAPŁACIŁA ZA TO ŻYCIEM.

Â

Młoda, piękna dziewczyna. Miała wybór: zmiana wyznania i dalsze życie albo trwanie przy swojej wierze i pewna śmierć. Wybrała Chrystusa. Czytaj całość

Medjugorje- ostatnie wezwanie naszej Matki

Â

OrÃdzie z 25 września 2011r.

â Drogie dzieci! Wzywam was, aby ten czas by dla was wszystkich czasem dawania świadectwa. Wy, którzy żyjecie w miłości Bożej i doświadczyliście Jego darów wiadczie o nich swoimi słowami i życiem, by były radociÃ i bodem dla innych w wierze. Jestem z wami i nieustannie orÃdujÃ przed Bogiem za wami wszystkimi, aby wasza wiara była zawsze żywa i radosna i w miłości Bożej. DziÃkujÃ, że odpowiedzieliście na moje wezwanieâ.

Wierni z Medziugorja na audyencji generalnej u Papieża Benedykta XVI